

РЕШЕНИЕ

№ 1798

гр. София, 08.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-I-Д, в закрито заседание на осми юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Росен Димитров

Членове: Маргарита Апостолова
Галя Вълкова

като разгледа докладваното от Галя Вълкова Въззивно гражданско дело № 20211100515027 по описа за 2021 година

Производството е по чл. 463 вр. чл. 278 от ГПК.

Образувано е по жалба на Г.И.П.-С., действаща лично и като пълномощник на А.Л. К. срещу разпределение по чл. 460 от ГПК, постановено по и.д. № 20198530400262 на ЧСИ А.Д. с рег. № 853 в КЧСИ. Жалбоподателите твърдят, че са присъединени възискатели. Оспорва се възискателят “С.Е.-БГ” ЕООД, придобил вземанията на първоначалния възискател и едноличен собственик на капитала на дружеството по договор за цесия, да са обезпечени с ипотека. Оспорва се цесията да е извършена в нужната форма - писмена с нотариална заверка на подписите както и да е била вписана в имотния регистър. При тези обстоятелства се обосновава извод, че приобретателят не се ползва от ипотечното право. Наведен е довод, че като акцесорно право ипотеката не може да съществува самостоятелно, поради което и поради неспазена форма тя е погасена. Сочи се също така, че в рамките на съдебен спор между праводателя на “С.Е.-БГ” ЕООД по гр.д. № 7346/2017 г. по описа на СГС и в.гр.д. 3374/САС, 10 състав било признато за установено, че ипотеката е погасена. Оспорва се и размерът на приетите вземания на НАП с довод, че указащото ги удостоверение е със значително отдалечена във времето дата. Иска се разпределението да бъде отменено, а на съдебния изпълнител да бъдат дадени задължителни указания досежно изготвянето му.

“С.Е.-БГ” ЕООД не изразява становище по делото.

Ст. Б. Ч. не изразява становище по жалбата.

На основание чл. 463, ал. 3 от ГПК, съдебният изпълнител е

представил мотиви по изложеното в жалбата на длъжника. Намира жалбата за основателна с оглед посоченото в нея решение за установяване несъществуване на ипотечно право върху имота, обект на изпълнение, което не му било известно - не било извършено заличаване нито решенията били отбелязани. След допълнително поискано удостоверение от ТД на НАП било установено и че публичните държавни вземания на "Б.Ю. 2" не са 53968,54 лв., както е прието при разпределението, а възлизат на 6136,16 лв. Предложено е разпределение при отчитане на новоустановените обстоятелства.

Жалбата е подадена в срок, изхожда от лица, на които законът признава интерес да повдигат спор за законосъобразност на разпределението и следващата се държавна такса е внесена. Следователно налице са предпоставките да бъде разгледана по същество.

От фактическа страна, съдът констатира следното:

Изпълнително дело № 20198530400262 е образувано по молба вх. № 01348/09.05.2019 г. на Ст. Б. Ч. срещу "Б.Ю. 2" ООД за събиране на вземания в размер на 3500 евро и 11900 евро на основание чл. 92 ЗЗД както и законна лихва върху тези суми от 02.05.2017 г. до цялостното им изплащане. Поискано е насочване на изпълнението върху Магазин 1, находящ се на първи етаж (партерен етаж по архитектурен проект и данъчна оценка) в новострояща се жилищна сграда в гр. София, район "Триадица" ул. "Майор Павел Павлов", бивша ул. № 416 в урегулиран поземлен имот VII-411,413 от квартал 24 по плана на София, местност "Манастирски ливади-изток". От приложения договор за правна защита и съдействие се налага извод, че С.Ч. е заплатил адвокатско възнаграждение в размер на 1935 лв.

През месец май 2019 г. (датата не се разчита от приложеното копие) наложената възбрана върху процесния имот е вписана.

По повод поето от "Б.Ю. 2" ООД задължение за преработка на носеща конструкция и покрив на съществуваща сграда в описания вече УПИ VII-411,413, поставяне на топлоизолация от минерална вата, хидроизолация и покритие в съответствие с предвиденото по новопроектираната в имота сграда съгласно анекс от 02.09.2011 г. към договор от 18.03.2010 г. е договорена неустойка в размер на 30 000 лв., а за обезпечение на това задължение - ипотека върху правото на строеж за построяване на процесния имот - Магазин 1. От данните по делото обаче не е възможен извод, че описаното в договора за ипотека вземане е идентично с описаните в изпълнителния лист вземания.

С договор от 01.03.2020 г. писмено е изразено съгласие, че Ст. Б. Ч. прехвърля на "С.Е.-БГ" ЕООД всички свои вземания към "Б.Ю. 2" ООД в размер на 15400 евро, представляваща дължими неустойки, лихви и разноски по съдебни дела, по които е издаден изпълнителен лист от 07.05.2019 г.,

заедно с дължимите лихви от 02.05.2017 г. до окончателното плащане.

На 05.07.2021 г. от А.Л. К. чрез адв. П.С. е поискано присъединяване по делото със вземания, представляващи 33403,62 лв. със законна лихва за периода 07.05.2020 г. - 29.06.2021 г. в размер на 3878,53 лв., 12295,14 лв. неолихваеми вземания (мораторни лихви, обезщетения и т.н.), 3000 лв. разноски по изпълнителното дело, 413 лв. - авансови такси по Тарифата към ЗЧСИ.

На същата дата е поискано присъединяване по делото и от Г.И.П.-С. с вземания, съставляващи 3646,43 лв. - присъдени разноски по гр.д. 3793/2020 г., 600 лв. - разноски по изпълнителното дело и 216 лв. - авансови такси по Тарифата към ЗЧСИ.

На обявена публична продан за периода 23.06.2021 г. - 23.07.2021 г. за процесния имот са депозирани три наддавателни предложения съответно от "Л." ЕООД с най-високо наддавателно предложение от 33011 лв., "С.Е.-БГ" ЕООД и В.Е.Л.. При обявяване на предложенията е постъпило наддавателно предложение от представителя на "С.Е.-БГ" ЕООД за сумата 36243 лв. - с превишение над най-високото с един задатък от 3232 лв., който наддавач е обявен и за купувач на имота при указано задължение в двуседмичен срок от влизане в сила на разпределението да внесе сумата, необходима за изплащане на съразмерните части от вземанията на другите вискатели, или сумата, с която цената надминава неговото вземане.

С обжалвания **протокол за разпределение** от 13.09.2021 г. сума в размер на 30202,50 лв. е разпределена както следва:

- по чл. 136 ал. 1 т. 1 ЗЗД - обикновени такси в размер на 282 лв., пропорционална такса по т. 26 ТТР - 2438,58 лв., разноски по изпълнението - 2207 лв.
- по чл. 136 ал. 1 т. 3 ЗЗД - 30202,50 лв., отредена за обявения за купувач вискател "С.Е.-БГ" ЕООД, комуто е вменено и задължение да внесе в едноседмичен срок от изготвяне на разпределението сумата 6040,50 лв. - ДДС върху продажната цена и 2438,58 лв. - такса по т. 26 от ТТР към ЗЧСИ.

Посочено е, че вземанията на НАП в размер на 53968,04 лв., А.Л. К. и Г.И.П.-С. остават неудовлетворени.

При така приетите за установени факти, съдът намира следното от правна страна:

По силата на чл. 463 ал. 2 вр. чл. 278 ал. 2 ГПК съдът следва да разреши по същество повдигнатия в производството спор, което ще рече и да извърши разпределение, ако обжалваното не отговаря на правилата.

Приложеният изпълнителен способ по силата на чл. 45 ал. 5 т. 4 ЗДДС поражда публично задължение, когато собственикът на вещта е регистрирано лице по ЗДДС, данъкът се смята включен в продажната цена като подлежи на

плащане от купувача и на събиране от съдебния изпълнител (чл. 131 ал. 3 вр. ал. 1 ЗДДС). В случая се установява, че към 26.07.2021 г. длъжникът е регистрирано по ЗДДС лице, а следващият се данък възлиза на 6040,50 лв. Тази сума обаче не подлежи на разпределение между кредиторите, а е дължима към държавата и съответно пряко платима от купувача.

Подлежащата на разпределение сума както е приел и ЧСИ Д. възлиза на 30202,50 лв. Разпределението следва да осигури погасяване на определени по основание и размер вземания, което налага и да бъдат индивидуализирани както с оглед тяхното основание, така и според титуляра. От представения договор за цесия се налага извод, че прехвърлените вземания включват и всички акцесорни права. Присъщ елемент на дълга са и наложените от неизпълнението разноси за събирането му. При тези съображения в полза на цесионера следва да бъдат възложени и разноските, направени в изпълнителното производство от цедента. Както бе посочено вече тези разходи са противопоставими на всички останали кредитори, поради което подлежат на приоритетно удовлетворяване.

Съгласно чл. 136 ал. 1 т. 1 ГПК при събрана сума, която не е достатъчна, за да удовлетвори вземанията на всички кредитори, приоритетно се погасяват вземанията, обусловили осребряването на актива - сторените разноси в изпълнителното производство. В тази насока обаче следва да бъде съобразено и правилото на чл. 79 ГПК. В тежест на длъжника, а следователно и обосноваващи наличието на такова вземане, са необходимите разноси за реализация на изпълнителния способ (така изрично ТР № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС). Изрично е указано, че в този ред на привилегия се включват и таксите по образуване на изпълнителното дело и възнаграждение за един адвокат, ако по изпълнителното дело не е поискано извършване на друг изпълнителен способ или разпределението касае постъпления от най-скъпата вещ. От данните по изпълнителното дело се налага извод, че подлежаща на разпределение е сума, следваща се от осребряване на единствения поискан изпълнителен способ. При тези съображения настоящият състав приема, че освен присъщите за приложения способ разноси - такси за налагане и вписване на възбрана, опис и оценка на имота, извършване на разпределение, следва да бъдат включени и разноските по образуване на изпълнителното производство и осигуряващи законосъобразното протичане на принудителното изпълнение. Следователно с този ред на удовлетворяване са заплатените от С.Ч. такси за образуване на изпълнителното производство - 24 лв., връчване на призовка за доброволно изпълнение 24 лв., съобщения до НАП (за дължими данъци) и Столична община (за данъчна оценка) - 12 лв., начислената такса за извършване на опис - 60 лв., такса за изготвяне и предявяване на разпределение - 36 лв. като сумите са с включен ДДС, възнаграждение за вещо лице за оценка на имота - 400 лв. и заплатено възнаграждение за един адвокат в размер на 1935 лв., каквато е вписаната сума в договора за правна защита и съдействие с указание договорът да служи и за разписка. Относитими към изпълнителния способ се явяват и заплатените

от първоначалния взыскател разносики за нанасяне на имота в кадастралната карта и кадастралния регистър в размер на 40 лв.

Съдебният изпълнител дължи да съобрази данъчната оценка на имота при определяне началната цена в публичната продан, поради което присъщ се явява и заплатеният разход от 17 лв., който обаче не се установява да е заплатен от взыскателите. Видно от писмо изх. № 326/28.03.2022 г. тази сума е заплатена от ЧСИ. Не се установява взыскателят да е платил и заплатената от ЧСИ такса за вписване на възбраната в размер. Тези суми, необходими за реализация на приложения изпълнителен способ, следва да бъдат възложени в тежест на длъжника макар и да не са заплатени от взыскателите (чл. 79 ал. 2 ГПК) и да бъдат приспаднати от подлежащата на разпределение сума. Не се установява съдържанието и адресатите на отразените в протокола за разпределение 3 бр. съобщения, каквито разносики не могат да бъдат обяснени с необходимите за осребряване на недвижим имот.

Ето защо по реда на чл. 136 ал. 1 т. 1 ЗЗД в полза на “С.Е.-БГ” ЕООД следва да бъде разпределена сума в общ размер от **2531,00 лв.**

За реализирания изпълнителен способ ЧСИ А.Д. се явява кредитор с резултативната такса по т. 26 ТТРЗЧСИ. Това вземане, предвид реда на погасяване, е противопоставимо на всички кредитори от следващите редове. Същевременно основа за определянето му е събраната сума. Следователно с размера на това вземане се редуцира сумата, подлежаща на разпределение по следващите редове. Понеже отделената сума за тази резултативна такса не води до погасяване на задължения към взыскателите, длъжникът поема отговорността за тези разносики по смисъла на чл. 79 ГПК, но това става с осребреното имущество или събраната сума. В случая макар и да липсват парични постъпления реализиран е изпълнителен способ - публична продан. Взыскателят “С.Е.-БГ” ЕООД се е възползвал от предоставената възможност с чл. 495 ГПК вместо да плати цената на продадения имот да получи правото на собственост. В тази хипотеза законът ангажира участвалия в проданта взыскател да заплати сума, достатъчна за покриване на приспадащата се част за конкуриращите взыскатели. Предвид обстоятелството, че резултативната такса е част от събраната сума при успешно реализиран изпълнителен способ “С.Е.-БГ” ЕООД дължи да осигури необходимите средства за заплащане на таксата по т. 26 ТТРЗЧСИ.

Съгласно забележка 1 към т. 26 ТТРЗЧСИ тази такса се определя върху целия дълг, а при частичното му погасяване се събира част от така определената такса, съответстваща на събраната сума. Съблюдаването на това правило единствено гарантира, че така определената такса няма да превиши размера на дължимата (предвид различните ставки за определянето ѝ според размера на дълга). При съблюдаване на това изискване и отчитане размера на **целия дълг** от 102534,48 лв. към датата на публичната продан - 26.07.2021 г. общият размер на таксата възлиза на 5309,39 лв. без ДДС. Съответстващата ѝ част на подлежащата на разпределение сума от 30202,50 лв. възлиза на

1534,96 лв. (с ДДС), която следва да бъде заплатена от вискателя "С.Е.-БГ" ЕООД, а с нея да бъде редуциран размерът на подлежащата на разпределение сума, която възлиза на 26136,54.

Сред идентифицираните като подлежащи на удовлетворяване вземания към датата на извършване на разпределението не се установява ликвидно вземане с ред на удовлетворяване по чл. 136 ал. 1 т. 2 ЗЗД.

Както отчита и в мотивите си ЧСИ Д. в процеса не се установява да е налице привилегия по чл. 136 ал. 1 т. 3 ЗЗД, но не поради отреченото ипотечно право. Съгласно чл. 167 ЗЗД обезпечението касае очертаното в договора вземане. Поради тази причина и зачитането на привилегията предполага еднозначен извод, че тя касае именно притезанието, предявено за принудителна реализация. Такъв извод в случая е невъзможен. Индивидуализацията на вземането произтича от обуславящите го факти, а при парично вземане съществени негови реквизити се явяват размера и валутата. В случая налице е разминаване както в размера, така и във валутата на описаното в договора за ипотека вземане и очертаните в изпълнителния лист като подлежащи на изпълнение. Освен това, с решение № 686/1.03.2019 г. по в.гр.д. № 3364/2018 г. по описа на САС, ГК, 10 с-в е прието, че вземането за неустойка, обект на обезпечение произтича от чл. 2 т. 3 от договора, а неустойки във валутата и размера на предявените в изпълнителното производство са свързани съответно с чл. 2.1. и чл. 2.2. Следователно, незаконосъобразно подлежащата на разпределение сума е разпределена изцяло за погасяване на вземанията на цесионера "С.Е.-БГ" ЕООД, а следва да послужи за удовлетворяване на вземания от следващия ред.

Не са налице и вземания с ред на удовлетворяване по чл. 136 ал. 1 т. 4 и 5 ЗЗД.

Установяват се налични публични вземания според удостоверение изх. №220372103149757/04.10.2021 г. (л. 176 от изпълнителното дело) "Б.Ю. 2" ООД дължи сума в размер на **6136,16 лв.** - главница, която подлежи на удовлетворяване изцяло по реда на чл. 136 ал. 1 т. 6 ЗЗД.

След отредените суми за описаните вземания на разпределение между кредиторите по необезпечени вземания остава сумата 20000,38 лв. По силата на чл. 136 ал. 3 ГПК вземанията на вискателите "С.Е.-БГ" ЕООД, А.Л. К. и Г.И.П.-С. следва да бъдат погасени съразмерно, а в обхвата на приспадащата се сума - при следване правилото на чл. 76 ЗЗД.

За вискателя "С.Е.-БГ" ЕООД се следва сумата от 8932,81 лв. Нормата на чл. 461 ГПК утвърждава специфична форма на прихващане като вместо задължението си да заплати цената вискателят, комуто е възложен имотът, е овластен да прихване това си задължение срещу своето вземане. Ето защо предпоставка за настъпване на погасителния ефект е определено по основание и размер вземане на длъжника, средство за което се явява именно сметката за разпределение.

Сумата не е достатъчна, за да погаси изцяло дълга към този кредитор.

Понеже погасяването е резултат на упражнена принуда длъжникът не е в състояние да определи кое свое вземане погасява и погасителният ефект настъпва според очертаните от закона правила. Затова и сметката за разпределение следва да внесе яснота в отношенията между страните кое от няколкото самостоятелни вземания, макар и да съставляват отделни елементи от определен дълг, бива погасено.

При съобразяване правилото на чл. 76 ал. 2 ЗЗД и утвърденото разбиране с Тълкувателно решение № 3 от 27.03.2019 г. по тълк.д. № 3/2017 г. на ОСГТК на ВКС, че обезщетението за забавено изпълнение предхожда главницата, тази сума следва да бъде отнесена в погашение на част от натрупаната законна лихва от 02.05.20187 г. до датата на публичната продажба - 25.07.2021 г. (включително) общо в размер на 12934,81 лв. С оглед нормата на чл. 461 ГПК задължението за заплащане на следващата се цена бива погасено чрез прихващане до сумата **8932,81 лв.** Непогасено остава вземане на това основание в размер на 4002,00 лв. както и определените като лихвоносни главници от 3500 евро и 11900 евро.

Приспадащата се част за вискателя А.К. възлиза на **10298,57 лв.** По аргумент от чл. 456 ал. 3 ГПК приспадащата се за присъединен вискател сума за общия дълг подлежи на предаване на ЧСИ Р.М., пряко ангажиран от вискателя с удовлетворяване на изпълняемото право в това число и да укаже погасените вземания в резултат на проведеното изпълнение. Разпределението от своя страна следва да оповести очертаната връзка между изпълнителните производства.

По идентични съображения приспадащата се част и за кредитора Г.И.П.-С. в размер на **769,00 лв.** следва да бъде преведена по сметка на ЧСИ Р.М..

Сумите за конкуриращите вискатели на основание чл. 495 ГПК подлежат на внасяне от обявления за купувач вискател.

Мотивиран от изложеното, Софийски градски съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ на основание чл. 463 ал. 1 ГПК извършеното разпределение с протокол от 13.09.2021 г. по изп.д. № 20198530400262 като **РАЗПРЕДЕЛЯ** сумата 30202,50 лв., следваща се за длъжника "Б.Ю. 2" ООД - в ликвидация, ЕИК *****, от продажба на недвижим имот, представляващ МАГАЗИН № 1 на първи (партерен) етаж в жилищната сграда, изградена в степен груб строеж с идентификатор 68134.1006.326.1.17 както следва:

На основание чл. 136 ал. 1 т. 1 ЗЗД на ЧСИ А.Д. сумата **1534,96 лв.** – такса по чл. 26 от ТТРЗЧСИ и **35 лв.** - заплатени такси за вписване на възбрана и за издаване на удостоверение за данъчна оценка.

На основание чл. 136 ал. 1 т. 1 ЗЗД на “С.Е.-БГ” ЕООД сумата **2531,00 лв.** - разноси в производството по принудително изпълнение по изп.д. № 20198530400262.

На основание чл. 136 ал. 1 т. 6 ЗЗД на Национална агенция за приходите сумата **6136,16 лв.**

На основание чл. 136 ал. 2 ЗЗД от подлежащата на разпределение сума както следва:

1. сумата от **8932,81 лв.** на “С.Е.-БГ” ЕООД, с която сума се прихваща част от задължението на вискателя да заплати цената на възложения му имот в размер на 36243,00 лв. сумата и се погасява част от вземането на “С.Е.-БГ” ЕООД за законна лихва съгласно изпълнителен лист от 07.05.2019 г. по гр.д. № 3364/2018 г. по описа на АС - София като “С.Е.-БГ” ЕООД следва в двуседмичен срок от влизане в сила на разпределението да внесе сумата 18738,69 лв.
2. сумата от **10298,57 лв.** на А.Л. К. за погасяване на вземания, предявени за събиране по изпълнително дело № 20217900401090 на ЧСИ Р.М. съгласно удостоверение изх. № 21988/29.06.2021 г.
3. сумата от **769,00 лв.** на Г.И.П.-С. за погасяване на вземания, предявени за събиране по изпълнително дело № 20217900401091 на ЧСИ Р.М. съгласно удостоверение изх. № 21982/29.06.2021 г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Апелативен съд - София в едноседмичен срок от връчване на препис на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____